

ทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ATTITUDE TO THE OUTBREAK OF CORONAVIRUS DISEASE 2019 OF
MASTER STUDENTS RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

กนกวรรณ ช.เจริญยิ่ง
สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Kanokwan Chorcharoenying
E-mail: ktchor@outlook.com
Faculty of Business Administration Program in Accounting,
Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t – test และแบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเพศ อายุ และสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันทำให้มีทัศนคติที่ต่างกัน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านอาชีพที่แตกต่างกันทำให้มีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติ, โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ABSTRACT

The purpose of this research were (1) to study the attitude to the outbreak of Coronavirus disease 2019 of master students Ramkhamhaeng University (2) To study attitude to the outbreak of Coronavirus disease 2019 of master students Ramkhamhaeng University separated by personal factors include sex, age, status and occupation.

The sample group was 400 people of master students Ramkhamhaeng University. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data. The data collected were analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypothesis were tested by Independent Sample (t-test), One – way ANOVA (F-test), in case of its had statistical significant different testing a pair of variables by LSD was used to test hypothesis for each pair in order to see which pair are different.

The results of hypothesis testing showed that master students Ramkhamhaeng University with personal factors include sex, age and status were different, attitudes were different. Master students Ramkhamhaeng University with personal factor include occupation were different, attitudes were no different.

Keywords: attitude, outbreak of Coronavirus disease 2019

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่อทางเดินหายใจที่ส่งผลให้เกิดโรคปอดอักเสบ ระบาดครั้งแรกที่ประเทศจีน และแพร่ระบาดไปอีกในหลายพื้นที่ทั่วโลก องค์การอนามัยโลกได้ออกแถลงการณ์เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563 ระบุว่าโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เข้าสู่ภาวะแพร่ระบาดไปทั่วโลกแล้ว โดยได้ประกาศเตือนว่า เป็นภาวะวิกฤตของโลก ขอให้ประเทศต่าง ๆ เพิ่มการตรวจสอบในผู้ที่สงสัยเพื่อจำกัดการแพร่กระจายของโรค

ตามรายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 99 วันที่ 11 เมษายน 2563 เวลา 20.00 น. รายงานถึงสถานการณ์ในต่างประเทศว่า มีรายงานผู้ป่วยยืนยันทั่วโลก รวมจำนวน 1,703,816 ราย มีอาการรุนแรง 49,843 ราย เสียชีวิต 102,892 ราย ส่วนสถานการณ์ภายในประเทศ พบผู้ป่วยยืนยัน จำนวน 2,518 ราย รักษาหายและแพทย์ให้กลับบ้าน 1,218 ราย และผู้ป่วยยืนยันที่เสียชีวิต 35 ราย

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในประเทศไทย เริ่มจากเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเต็มไปด้วยผู้คนที่ย้ายอยู่อย่างหนาแน่น การเดินทางและการดำรงชีวิตจึงมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อ และในเวลาต่อมาเชื้อได้เริ่มแพร่ระบาดไปสู่จังหวัดต่าง ๆ อย่างรวดเร็วตามการเดินทางกลับภูมิลำเนาของคนที่ย้ายมาทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

หลังจากที่พบการแพร่ระบาดและมีจำนวนผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น ผู้คนในสังคมเริ่มมีความวิตกกังวล และกลัวว่าตนเองหรือคนในครอบครัวจะติดเชื้อไวรัสดังกล่าว ซึ่งจะเห็นได้จากข่าวที่นำเสนอผ่านโทรทัศน์ ข้อความต่าง ๆ ที่แสดงความเห็นของตนเองลงบนสื่อสังคมออนไลน์ และการสนทนากันในกลุ่มของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงทัศนคติในด้านความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรม ต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 4 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติในด้านความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้ระยะเวลาการดำเนินการศึกษาวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม 2563 – เดือนเมษายน 2563

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ ต่างกัน ทำให้มีทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ
3. เพื่อให้ผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปได้

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย จากหลากหลายแหล่งที่มา สามารถแบ่งออกได้เป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้สรุปว่า ปัจจัยส่วนบุคคลหรือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร โดยแยกเป็นแต่ละด้านดังนี้

1. เพศ

Brooks (1971) อ้างถึงใน สมิทธิ บุญชุตินา (2558) กล่าวว่า เพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความคิด ค่านิยม ทักษะคติ และพฤติกรรม

มนัสนันท์ ลิ้มปวิทยากุล (2558) สรุปว่าการวิจัยทางจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชาย มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และเจตคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคม กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนทั้งสองเพศไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงมักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหวหรือ เจ้าอารมณ์ เป็นแม่บ้านแม่เรือน และถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิง จดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนและคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้ดีกว่าผู้ชาย ความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายคือ ผู้หญิงมักจะโทษตัวเองเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ แต่ไม่โทษตัวเอง ในด้านพฤติกรรมนั้นพบว่าเพศหญิงจะมีเวลาในการเปิดรับสื่อมากกว่าเพศชาย โดยที่เพศหญิงมักจะใช้สื่อเพื่อผ่อนคลาย ในขณะที่เพศชายมักใช้สื่อเพื่อแสดงหาข่าวสาร แต่ในทางตรงกันข้าม ผลการศึกษา เรื่อง ทักษะคติของบุคลากรโรงพยาบาลนานาชาติการระบอบโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง ของดุสิต ศรีสกุล (2547) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ไม่มีผลต่อความแตกต่างของทักษะคติ

2. อายุ

มนัสนันท์ ลิ้มปวิทยากุล (2558) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปคนที่มีอายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ ใจร้อน และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่มีอายุมาก ส่วนคนที่มีอายุมากมักจะมีความคิดอนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติ มีความระมัดระวัง และมองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่มีอายุน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคนที่มีอายุมากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในชีวิต เคยผ่านปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย นอกจากความแตกต่างในเรื่องความคิดแล้ว อายุยังเป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการชักจูงใจจะน้อยลง

Brooks (1971) อ้างถึงใน สมิทธิ บุญชุตินา (2558) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องทักษะคติ และพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วผู้ที่มีอายุน้อยมักจะเปิดรับนวัตกรรมใหม่ ๆ

มากกว่าผู้ที่มีอายุมากที่มีกยึดติดกับของเดิมและไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง แต่ในทางกลับกัน ผลการศึกษา เรื่อง ทักษะคิดของบุคลากรโรงพยาบาลนานาชาติต่อการระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง ของ ดุสิต ศรีสกุล (2547) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ไม่มีผลต่อความแตกต่างของทัศนคติ

3. สถานภาพการสมรส

จิราพร รุจิวัฒนการ (2556) กล่าวว่า สถานภาพการสมรส หมายถึง การครองเรือนซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น โสด สมรส หม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ลักษณะความแตกต่างด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อถือทางด้านศาสนา ย่อมมีอิทธิพลต่อสถานภาพการสมรส ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการรับรู้ข่าวสาร สถานภาพสมรสของบุคคลจะบ่งบอกถึงควมมีอิสระในการตัดสินใจ และอิทธิพลต่อกระบวนการคิดการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารเนื่องจากสภาพครอบครัว และอิทธิพลของจำนวนบุคคลรอบข้าง เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลงานวิจัยของอดิชาติ หงษ์ทอง (2549) ที่ศึกษาทัศนคติเรื่องโรคไข้หวัดนก มีความสัมพันธ์กับ สถานภาพการสมรส แต่ในทางกลับกัน ผลการศึกษา เรื่อง ทักษะคิดของบุคลากรโรงพยาบาลนานาชาติต่อการระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง ของดุสิต ศรีสกุล (2547) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน สถานภาพไม่มีผลต่อความแตกต่างของทัศนคติ

4. อาชีพ

Rogers (1995) อ้างถึงใน สมิทธิ บุญชุตินา (2558) กล่าวว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง มักจะมีหน้าที่ การงานที่ดี และจะนำไปสู่การมีรายได้ที่สูง ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะยอมรับการเปลี่ยนแปลง และนวัตกรรมได้ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ และมีรายได้น้อย เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลงานวิจัยของอดิชาติ หงษ์ทอง (2549) ที่ศึกษาทัศนคติเรื่องโรคไข้หวัดนก มีความสัมพันธ์กับอาชีพ แต่ในทางกลับกัน ผลการศึกษา เรื่อง ทักษะคิดของบุคลากรโรงพยาบาลนานาชาติต่อการระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง ของดุสิต ศรีสกุล (2547) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ไม่มีผลต่อความแตกต่างของทัศนคติ

จากการศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่ได้กล่าวมาในข้างต้นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 4 ด้านดังกล่าว เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการระบาดของโรค

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

Rokeach Milton (1972) อ้างถึงใน ดวงฤดี กิตติจารุดุลย์ (2557) ได้ให้ความหมาย ทัศนคติ เป็นการผสมผสานและจัดระเบียบความเชื่อของคนเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานภาพใดสถานภาพหนึ่ง ภาพรวมของความเชื่อเป็นส่วนประกอบในตัวบุคคล ซึ่งอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ แต่สามารถรู้ได้จากคำพูด การกระทำ ไม่ว่าความเชื่อจะออกมาในรูปแบบใดก็ตาม ก็จะเป็นส่วนที่กำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Sciffman and Kanuk (1997) อ้างถึงใน กัมปนาท ปานสุวรรณ (2558) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะคิด หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าคุณคนมีความโน้มเอียงพอใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่งต่อเนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทักษะคิดไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่ต้องแสดงว่าคุณคนกล่าวถึงหรือทำอะไร

Norman L. Munn (1971) อ้างถึงใน ดวงฤดี กิตติจารุคุลย์ (2557) กล่าวว่า ทักษะคิด คือ ความรู้สึก และความคิดเห็นที่คุณคนมีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอดูใด ๆ ในทางที่จะยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกัน ตลอด

Good (1960) อ้างถึงใน กุญชรวรรณ นิตรกุล (2552) ให้ความหมายของคำว่าทักษะคิดไว้ว่าเป็นความรู้สึกของคนที่มีต่อความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในด้านความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งต่าง ๆ

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2546) อ้างถึงใน กุญชรวรรณ นิตรกุล (2552) กล่าวว่า ทักษะคิด เป็นศัพท์เทคนิคทางจิตวิทยาสังคมคำหนึ่งที่นักจิตวิทยาผู้ปัจจุบันมีความเห็นค่อนข้างพ้องกันว่า หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมของคุณคนที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของ หรือความคิดใดก็ตามในลักษณะของการประเมินค่า ความรู้สึก ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมนี้ต้องคงอยู่นานพอสมควร

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2549) อ้างถึงใน กุญชรวรรณ นิตรกุล (2552) กล่าวว่า ทักษะคิด คือ การที่คุณคนให้ความหมายกับวัตถุ คน สัตว์ ความคิดรวบยอดต่าง ๆ สภาพการณ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของคุณคนที่มีอิทธิพลต่อการคิด การกระทำของสมาชิกจำนวนมากของสังคม

จากการศึกษาความหมายของคำว่า ทักษะคิด ในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทักษะคิดคือ ระดับของความรู้สึก ที่เกี่ยวข้องกับภาวะทางจิตใจของคุณคนที่มีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของการสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

ทักษะคิดมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ซึ่งในแต่ละด้านมีหลากหลายบุคคลให้ความหมายไว้ดังนี้

1. ด้านความรู้

Bloom (1971) อ้างถึงใน พิชิต วรรณราช (2549) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะเรื่องหรือเรื่องทั่ว ๆ ไป ระลึกได้วิธีการ กระบวนการ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) อ้างถึงใน พิชิต วรรณราช (2549) ได้สรุปว่า ความรู้ เป็นพฤติกรรม ขั้นต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะเป็นโดยการนึกหรือการมองเห็น ได้ยิน จำได้ ความรู้ในที่นี้ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา เป็นต้น

พิชิต วรรณราช (2549) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริงที่มนุษย์ได้รับเกี่ยวกับสถานที่ เหตุการณ์ สิ่งของและบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ การสังเกตหรือการค้นคว้า โดยเก็บรวบรวมสะสมไว้ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกเอาสิ่งที่จำได้ออกมาให้ปรากฏได้ สังเกตได้ วัดได้

อติชาติ หงษ์ทอง (2549) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการคิด เข้าใจ ข้อเท็จจริงที่จะนำไปแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขณะนั้นบวกกับประสบการณ์เดิมที่เกิดจากการเรียนรู้ แล้วตัดสินใจประเมินค่าเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งมีความชัดเจนและมีคุณภาพ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535) อ้างถึงใน อติชาติ หงษ์ทอง (2549) ได้กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏและเกี่ยวพันกัน

จากความหมายเกี่ยวกับความรู้ในข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่บุคคลรู้และเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พร้อมจะถูกนำไปใช้เพื่อการตัดสินใจหรือการกระทำต่าง ๆ

2. ด้านความรู้สึก

พิชิต วรรณราช (2549) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้สึก หมายถึง ปฏิกริยาตอบสนองทางด้านอารมณ์ที่มีต่อวัตถุ บุคคล สถานการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ทิตยา สุวรรณชัย (2547) อ้างถึงใน ณชพัฒน์ อัครวิชนันท์ (2554) ได้กล่าวว่า ความรู้สึก หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ที่สอดคล้องกับความคิด เช่น ชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล

Assael (1995) อ้างถึงใน กรวิทย์ ทรัพย์ประเสริฐวิทย์ (2557) ได้เสนอแนวคิดที่ว่าความรู้สึกเป็นองค์ประกอบด้านหนึ่งของทัศนคติ โดยได้กล่าวไว้ว่า ความรู้สึก คือ อารมณ์ที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ

Zimbardo and Ebbesen (1970) อ้างถึงใน กรวิทย์ ทรัพย์ประเสริฐวิทย์ (2557) ได้เสนอแนวคิดที่ว่าความรู้สึกเป็นองค์ประกอบด้านหนึ่งของทัศนคติ โดยได้กล่าวไว้ว่า ความรู้สึก คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

Triandis (1971) อ้างถึงใน อรอนงค์ วิชัยคำ และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้สึกเป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ของบุคคล ซึ่งถูกเร้าขึ้นจากความรู้ ความเข้าใจหรือความคิด ความเชื่อต่อสิ่งต่าง ๆ เมื่อบุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ มีความคิด ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่อสิ่งนั้นตามความรู้ ความคิด ความเชื่อนั้น ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ต่อสิ่งนั้น เป็นความรู้สึกได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ

จากความหมายเกี่ยวกับความรู้สึกในข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ความรู้สึก หมายถึง สิ่งที่บุคคลถ่ายทอดออกมาเป็นอารมณ์ มีทั้งด้านที่ดีและไม่ดี

3. ด้านพฤติกรรม

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2529) อ้างถึงใน จิราพร เพชรดำ (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง ปฏิกริยาและกิจกรรมทุกชนิดที่มนุษย์แสดงออกทางรูปธรรมหรือนามธรรม ตลอดเวลา สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส วาจา และการกระทำ สามารถแบ่งพฤติกรรมออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) เป็นการกระทำที่สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรืออาจใช้เครื่องมือช่วย และ 2) พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ บุคคลอื่น ไม่สามารถสังเกตได้

โยธิน คັນสนยุท (2533) อ้างถึงใน จิราพร เพชรดำ (2554) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่สังเกตได้ เช่น การพูด การเดิน ส่วนการกระทำที่สังเกตไม่ได้ เช่น ผู้กระทำรู้ตัว ไม่รู้ตัว หรือเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งกระตุ้นภายในและภายนอก

จิราพร เพชรดำ (2554) ได้สรุปไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกของจิตใจทั้งภายในและภายนอก เป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นสังเกต และใช้เครื่องมือทดสอบได้

ไกลเดนสัน (1984) อ้างถึงใน จิราพร เพชรดำ (2554) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมไว้ว่า เป็นการกระทำหรือตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว

Assael (1995) อ้างถึงใน กรวินท์ กรประเสริฐวิทย์ (2557) ได้เสนอแนวคิดที่ว่าพฤติกรรม เป็นองค์ประกอบด้านหนึ่งของทัศนคติ โดยได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรม คือ แนวโน้มในการกระทำหรือการแสดงออก ความโน้มเอียงที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมในข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกริยาท่าทางของบุคคลที่แสดงออกมาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งการที่บุคคลจะแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ บุคคลจะต้องมีความรู้ในสิ่งนั้น ๆ ก่อน จึงจะแสดงทัศนคติต่อสิ่งนั้นออกมาได้ โดยมีความรู้สึกรวมอยู่ด้วย และนำมาซึ่งพฤติกรรมที่จะแสดงออกตามมา

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

1. ข้อมูลทั่วไป

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) มีชื่อมาจากคำย่อในภาษาอังกฤษของคำว่า Coronavirus และ Disease ที่แปลว่าโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งเลข 19 ซึ่งแสดงถึงปีที่มีรายงานการแพร่ระบาดครั้งแรก มีความเกี่ยวข้องทางพันธุกรรมอย่างใกล้ชิดกับเชื้อไวรัสโรคซาร์ส เป็นโรคติดต่อทางเดินหายใจ

ที่ส่งผลให้เกิดโรคปอดอักเสบ ระบาดครั้งแรกที่ตลาด South China Seafood เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน จากนั้นแพร่ระบาดไปหลายพื้นที่ในประเทศจีนและประเทศอื่น ๆ ทุกทวีปทั่วโลก ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่ออันตรายลำดับที่ 14 ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 มีผลบังคับใช้วันที่ 1 มีนาคม 2563

2. การติดต่อ

เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนได้ผ่านการไอ จาม สัมผัสน้ำมูก น้ำลาย ละอองเสมหะ ดังนั้นจึงต้องระมัดระวังไม่ให้ผู้ป่วยไปสัมผัสใกล้ชิดหรือใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายเชื้อ และมีระยะฟักตัว 2 – 14 วัน

3. อาการ

องค์การอนามัยโลก ระบุว่า ผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ จะมีอาการเริ่มแรก คือ มีไข้ โดยวัดอุณหภูมิร่างกายได้ตั้งแต่ 37.5 องศาเซลเซียส ขึ้นไป ตามมาด้วยอาการไอแห้ง ๆ หลังจากนั้นราว 1 สัปดาห์ จะมีปัญหาหายใจติดขัด ผู้ป่วยอาการหนักจะมีอาการปอดบวมอักเสบร่วมด้วย หากอาการรุนแรงมากอาจทำให้อวัยวะภายในล้มเหลว

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข แนะนำว่า หากผู้ที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงการระบาดของโรคมีอาการไข้ ร่วมกับอาการทางเดินหายใจอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก หายใจเหนื่อยหอบ ควรรีบพบแพทย์ทันที

4. การป้องกัน

กรมควบคุมโรคได้แนะนำวิธีการป้องกันตนเองเมื่อต้องเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ดังนี้

- 1) หลีกเลี่ยงการเดินทางไปพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค
- 2) หลีกเลี่ยงสถานที่แออัด
- 3) ไม่คลุกคลีกับผู้ป่วย
- 4) สวมใส่หน้ากากอนามัย ซึ่งวิธีการใส่หน้ากากอนามัยที่ถูกต้อง ควรให้ด้านสีเข้มออกด้านนอกคลุมให้ปิดจมูก ปาก คาง คล้องหู ชยับให้พอดีกับใบหน้า กดลวดขอบบนให้สนิทกับสันจมูก เปลี่ยนทุกวัน และทิ้งลงภาชนะที่มีฝาปิด เพื่อป้องกันการติดเชื้อทั้งจากตนเองและผู้อื่น
- 5) ไม่สัมผัสหรืออยู่ใกล้ชิดกับสัตว์โดยเฉพาะที่ป่วยหรือตาย
- 6) หมั่นล้างมือให้สะอาดด้วยน้ำสบู่ หรือล้างด้วยแอลกอฮอล์ล้างมือ
- 7) ไม่ใช้ของส่วนตัวร่วมกับผู้อื่น เช่น ผ้าเช็ดหน้า แก้วน้ำ
- 8) รักษาร่างกายให้อบอุ่น
- 9) นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ
- 10) หลีกเลี่ยงการไปโรงพยาบาลโดยไม่จำเป็น
- 11) เลือกรับประทานอาหารที่สะอาด และปรุงสุก

12) ไม่นำมือมาสัมผัสตา จมูก ปาก โดยไม่จำเป็น

13) เมื่อรู้สึกรู้ว่าจะไอ จาม ควรหากระดาษชำระมาปิดปาก เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อโรคกระจาย แล้วนำไปทิ้งในถังขยะปิด หลังจากนั้นควรล้างมือให้สะอาดทุกครั้งด้วยสบู่หรือแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ

5. เขตติดโรคอันตราย

เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2563 กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศ เรื่อง ท้องที่นอกราชอาณาจักรที่เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตรายกรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID – 19)) พ.ศ. 2563 ได้แก่ เกาหลีใต้ จีน (รวมถึงเขตบริหารพิเศษมาเก๊า และฮ่องกง) อิตาลี และอิหร่าน

6. พื้นที่ระบาดต่อเนื่อง

พื้นที่มีการระบาดต่อเนื่องตามข้อมูลจากกรมควบคุมโรค ณ วันที่ 13 มีนาคม 2563 เวลา 9.00 น. ซึ่งควรหลีกเลี่ยงการเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ฝรั่งเศส สเปน อเมริกา สวิสเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ ญี่ปุ่น เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ สวีเดน อังกฤษ และเยอรมนี

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง เป็นการรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามและทำการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสถิติ

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งไม่สามารถรู้จำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการเปิดตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) เพื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษา ซึ่งจะเปิดตารางที่ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ 0.05 หรือคิดเป็นค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล 4 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ โดยมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ เป็นคำถามในลักษณะปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

ส่วนที่ 2 ทักษะติดต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ เป็นคำถามในลักษณะปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น โดยเป็นการให้แสดงระดับความคิดเห็นทั้งหมด 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิดที่ถามเกี่ยวกับความเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละและค่าความถี่กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพการสมรส และด้านอาชีพ

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2. สถิติเชิงอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อมูลสถิติ t-test

2.2 เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามอายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อมูลสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง ทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้สึก

2. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ สามารถสรุปได้ว่านักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศ อายุ และสถานภาพการสมรส ต่างกัน ทำให้ทัศนคติต่างกัน ส่วนนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ทัศนคติไม่ต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า จะสามารถป้องกันตัวเองและคนใกล้ชิดให้ห่างไกลและปลอดภัยจากการติดเชื้อได้ รวมถึงสามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปถ่ายทอดให้กับคนที่ยังไม่รู้และไม่เข้าใจวิธีการป้องกันที่ถูกต้องได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อติชาติ หงษ์ทอง (2549) ที่สรุปไว้ว่าความรู้ หมายถึง ความสามารถในการคิด เข้าใจ ข้อเท็จจริง ที่จะนำไปแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่นเดียวกับแนวคิดของพิชิต วรรณราช (2549) ที่ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงที่ได้รับเกี่ยวกับสถานที่ เหตุการณ์ สิ่งของและบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์

1.2 ด้านความรู้สึก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ค่อนข้างมีความรู้สึกกลัวที่จะติดเชื้อจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ความกลัวเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาจากจิตใจสำนึก นับว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความระมัดระวัง ทำให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อได้ อย่างไรก็ตามการมีสติยังคงเป็นสิ่งสำคัญ ถึงแม้ว่าจะมีความกลัวเกิดขึ้นในจิตใจมากเท่าใด หากยังมีสติคิดทบทวน ไม่ตื่นตระหนกไปกับสิ่งที่เกิดขึ้น จะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Assael (1995) ที่กล่าวว่า ความรู้สึก คือ อารมณ์ที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ และเป็นองค์ประกอบด้านหนึ่งของทัศนคติ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Triandis (1971) ที่กล่าวว่า ความรู้สึกเป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ของบุคคล เมื่อบุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ มีความคิด ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่อสิ่งนั้น

1.3 ด้านพฤติกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปฏิบัติตนตามคำแนะนำจากกระทรวงสาธารณสุข และดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวังเพื่อให้ปลอดภัยจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมดังกล่าว จะสามารถช่วยลดภาวะการระบาดของโรคได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Assael (1995) ที่กล่าวว่า พฤติกรรม คือ แนวโน้มในการกระทำหรือการแสดงออกที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นองค์ประกอบด้านหนึ่งของทัศนคติ เช่นเดียวกับแนวคิดของจิราพร เพชรดำ (2554) ที่สรุปไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกของจิตใจทั้งภายในและภายนอก เป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นสังเกตได้

2. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน ทำให้ทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าลักษณะจิตใจอ่อนไหวของผู้หญิงมีความแตกต่างจากลักษณะจิตใจของผู้ชายที่มีความเข้มแข็งและถูกชักจูงได้ยากกว่า จึงมีส่วนทำให้เพศหญิงและเพศชายมีทัศนคติที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Brooks (1971) ที่กล่าวว่าเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม เช่นเดียวกับผลสรุปการวิจัยของมนัสนันท์

ลิมปวิทยากุล (2558) ที่สรุปว่าผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และเจตคติ

2.2 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุต่างกัน ทำให้ทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ที่อายุน้อยยังมีประสบการณ์ในชีวิตยังไม่มากเท่ากับผู้ที่อายุมากกว่า จึงเป็นผลทำให้มีทัศนคติที่แตกต่างกัน เป็นไปตามแนวคิดของ Brooks (1971) ที่กล่าวว่าอายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องทัศนคติ และพฤติกรรม โดยผู้ที่มีอายุน้อยมักจะเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ มากกว่าผู้ที่มีอายุมากที่มักยึดติดกับสิ่งเดิมและไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง และแนวคิดดังกล่าวยังเป็นไปในทิศทางเดียวกับมนัสนันท์ ลิมปวิทยากุล (2558) ที่กล่าวว่าอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม

2.3 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ทำให้ทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าสถานภาพการสมรสบ่งบอกว่าบุคคลนั้นมีครอบครัวที่เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตหรือไม่ เช่น คนโสด จะกลัวน้อยกว่าคนที่มีความรอบคอบดูแลสุขภาพสมรส เพราะไม่เพียงแต่มีพ่อแม่ พี่น้องที่ต้องห่วงใยหรือดูแลกันเท่านั้น แต่ยังมีภรรยาหรือสามี และลูก ที่ต้องห่วงใยหรือดูแลกันด้วย บุคคลรอบข้างเหล่านี้จึงมีส่วนที่จะทำให้ผู้ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีทัศนคติที่ต่างกันด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอดิชาติ หงษ์ทอง (2549) ที่ศึกษาทัศนคติเรื่องโรคไข้หวัดนกที่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพการสมรส เช่นเดียวกับแนวคิดของจิราพร รุจิวัฒนการ (2556) ที่กล่าวว่าสถานภาพการสมรสของบุคคลจะบอกถึงควมมีอิสระในการตัดสินใจ และมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารเนื่องจากสภาพครอบครัว และอิทธิพลของจำนวนบุคคลรอบข้าง จึงเป็นไปได้ว่าคนที่มีความสุขภาพโสด หม้ายหรือหย่าร้าง และสมรสจะมีทัศนคติที่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าทุกอาชีพได้รับผลกระทบจากการระบาดไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จึงทำให้ทัศนคติของทุกอาชีพไม่ต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของดุสิต ศรีสกุล (2547) ที่บอกว่าลักษณะของงานที่ปฏิบัติไม่มีผลต่อความแตกต่างของทัศนคติ แต่ต่างจากผลงานวิจัยของอดิชาติ หงษ์ทอง (2549) ที่บอกว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับอาชีพ และแนวคิดของ Rogers (1995) ที่กล่าวว่าผู้ที่ทำหน้าที่งานที่ดี จะมีความคิดที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้มากกว่า

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

จากการพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีข้อเสนอแนะการนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. ด้านความรู้ ส่วนใหญ่มีความรู้และเข้าใจในการระบาดของโรคเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่ทราบหากเดินทางกลับมาจากพื้นที่เสี่ยงควรกักตัวเองเพื่อสังเกตอาการเป็นเวลา 14 วัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยเป็นผลดีต่อการช่วยลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค จึงเสนอว่าควรช่วยกันรณรงค์ให้คนในสังคมรับผิดชอบตัวเองต่อสังคมและนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับผู้ที่ยังไม่ทราบแนวปฏิบัติที่ถูกต้องต่อไป

2. ด้านความรู้สึก ส่วนใหญ่มีความกลัวที่จะใช้บริการขนส่งสาธารณะ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด จึงเสนอว่าควรงดการเดินทางหากไม่จำเป็น เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค และควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งผลิตรักษา หรือผลิตวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดซ้ำอีกในอนาคต รวมถึงให้มีการเยียวยาสภาพจิตใจด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบในครั้งนี้

3. ด้านพฤติกรรม ส่วนใหญ่สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าทุกครั้งเมื่อออกจากที่พักอาศัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด การดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวังและปฏิบัติตามคำแนะนำจากกระทรวงสาธารณสุขจะช่วยลดการแพร่กระจายของเชื้อโรคได้ จึงเสนอว่าควรให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดสำหรับบุคคลที่มีพฤติกรรมขัดต่อพรก.ฉุกเฉิน และพ.ร.บ.โรคติดต่อฯ เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้ที่คิดจะทำพฤติกรรมเสี่ยงต่อการแพร่ระบาด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 ในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ โดยขยายกลุ่มประชากรให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
2. ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019

เอกสารอ้างอิง

- กรวินท์ กรประเสริฐวิทย์. (2557). *ทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรม และคุณลักษณะการใช้งานของเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้เครื่องชำระค่าโทรศัพท์อัตโนมัติของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กัมปนาท ปานสุวรรณ. (2558). *ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานและการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชูวรรณ นิตรกุล. (2552). *ทัศนคติต่อการอยู่เป็นโสดของสตรีในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราพร เพชรดำ. (2554). *ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกรณีศึกษา จังหวัดนครนายก*. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก.
- จิราพร รุจิวัฒนการ. (2556). *พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ.
- ณชพัฒน์ อัครวิชฌนนท์. (2554). *ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญของผู้พักอาศัยในอพาร์ทเมนท์ในจังหวัดนนทบุรี*. วิทยาลัยราชพฤกษ์.

- ดวงฤดี กิตติจารุดุลย์. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง กรณีศึกษา บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- ดุสิต ศรีสกุล. (2547). ทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลลานนาต่อการระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิพย์สิริ กาญจนวาสี. (2561). วิธีวิทยาการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม.: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์ทันใจ.
- พิชิต วรณราช. (2549). การศึกษาทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติดอยหลวง. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช.
- มนัสนันท์ ลิ้มปวิทยากุล. (2558). การรับรู้เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาของประชาชนไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม.: บริษัท แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563). ท้องที่นอกราชอาณาจักรที่เป็นเขตโรคติดต่ออันตราย กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19. ค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2563 จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2563/E/052/T_0013.PDF
- ศิษฏ์ เปรมัชเสฐียร. (2553). ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อยของเกษตรกรในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์.
- ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค. (2563). รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ฉบับที่ 74 วันที่ 17 มีนาคม 2563. ค้นเมื่อ 18 เมษายน 2563 จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no74-170363_1.pdf
- สมิทธิ์ บุญชุติมา. (2558). ทัศนคติของประชาชนชาวไทยต่อการใช้อย่างอนามัยในการป้องกันควบคุมโรค. ประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2558 คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อติชาติ หงษ์ทอง. (2549). ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคไข้หวัดนกของประชาชนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอนงค์ วิชัยคำ, กุลวดี อภิชาติบุตร และอภิรดี นันทศุภวัฒน์. (2561). ทัศนคติของบุคลากรสุขภาพต่อการให้บริการสุขภาพแก่คนต่างด้าวและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง. คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.